

ὄψομαι φῶς.

Γαράτεινον τὸ ἔλεός σου τίς γινώσκουσι
σε, καὶ τίς δικαιοσύνη σου τὴν ἀθέσει τῆ καρδίας.

Μὴ ἐλθέτω μοι ὡς ἐπὶ ῥηφανίας, καὶ
χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ βαλεῖται με.

Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δυνώωνται
σηῖναι.

Πόσιον.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Πλ 5.

Μὴ παραζήλου ἐν ἀνηθρομένοις,
μὴ δὲ ζήλου τῷ ἁριού τῆς ἀνομίας.

Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀσχηρανθήσεται,
καὶ ὡσεὶ λάχανα, γλήσονται ἀσπεθῶς.

Ἐλπίζου ἐπὶ κερῖον, καὶ ἰσχυροσύνη σου,
καὶ κατασκύου τὴν γῆν, καὶ ἀριμανθήσεται
ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

Καταβύψησον τὴν κυρίου, καὶ δώη σοὶ τὰς
αἰτήσεις τῆ καρδίας σου.

Ἀσκέλησον πρὸς κερῖον τὴν ὁδόν σου,
καὶ ἔλπίζου ἐπὶ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀριμήσει.

Καὶ ἐξοίσῃ ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου,
καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν, ἵνα τὰ κτήνη